

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2008

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 2008

N:o 828—833

SISÄLLYS

N:o		Sivu
828	Laki ajoneuvojen siirtämisestä	2553
829	Laki tieliikennelain 28 §:n muuttamisesta	2557
830	Laki ajoneuvolain 64 §:n muuttamisesta	2558
831	Laki hallinto-oikeuslain 12 b §:n muuttamisesta	2559
832	Valtioneuvoston asetus työ- ja elinkeinokeskuksista sekä työ- ja elinkeinotoimistoista	2560
833	Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2009	2563

N:o 828

Laki

ajoneuvojen siirtämisestä

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan ajoneuvon siirtämiseen ja käsittelyyn siirron jälkeen. Mitä tässä laissa säädetään ajoneuvosta koskee myös siinä olevia tavanomaisia esineitä. Muihin ajoneuvossa oleviin esineisiin sovelletaan löytötavaralakia (778/1988).

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *ajoneuvolla* tieliikennelain (267/1981) 2 a §:ssä tarkoitettuja ajoneuvoja;
- 2) *tiellä* tieliikennelain 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua tietä;
- 3) *maastolla* maastoliikennelain (1710/1995) 3 §:n 2 kohdassa tarkoitettua maastoa;
- 4) *lähisiirrolla* ajoneuvon siirtämistä sijaintipaikan välittömään läheisyyteen;

5) *varastosierrolla* ajoneuvon siirtämistä kunnan osoittamaan varastoon;

6) *romuajoneuvolla* ajoneuvoa, joka on jätelain (1072/1993) 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu jäte.

3 §

Varasto ja siirretyn ajoneuvon käsittely

Kunnalla on oltava käytettävissään siirrettyjen ajoneuvojen säilyttämistä ja muuta käsittelyä varten varasto. Varastoon siirretyn ajoneuvon säilyttämisen ja muun käsittelyn järjestämisestä vastaa kunta.

4 §

Velvollisuus siirtää ajoneuvo onnettomuuspaikalta

Ajoneuvon omistaja, haltija ja kuljettaja ovat velvollisia viipymättä ja viimeistään kahden vuorokauden kuluessa liikenneonnettomuudesta siirtämään ajoneuvon pois onnet-

HE 78/2008
LiVM 12/2008
EV 105/2008

tomuuspaikalta. Ajoneuvon siirtämisestä onnettomuudessa, jossa joku on kuollut tai vaikeasti loukkaantunut, säädetään tieliikennelain 60 §:ssä.

Jos ajoneuvoa ei ole siirretty 1 momentissa säädetyn ajan kuluessa, tienpitoviranomainen on velvollinen suorittamaan varastosiirron. Yksityisellä tiellä tapahtuneen liikennevahingon osalta kunta suorittaa varastosiirron yksityisen tien tienpitäjän perustellusta pyynnöstä.

Jos ajoneuvon sijainnista aiheutuu vaaraa liikenneturvallisuudelle, poliisi on velvollinen viipymättä siirtämään ajoneuvon.

5 §

Siirto pysäköimistä koskevan säännöksen perusteella

Jos ajoneuvo on pysäköity pysäköimistä koskevan säännöksen vastaisesti tielle, tienpitoviranomainen tai kunnallinen pysäköinninvalvoja voi suorittaa lähi- tai varastosiirron aikaisintaan kahden vuorokauden kuluttua säännöksen vastaisen pysäköinnin alkamisesta.

Jos ajoneuvo on pysäköity pysäköimistä koskevan säännöksen vastaisesti yksityiselle alueelle tai maastoon, kunta tai kunnallinen pysäköinninvalvoja suorittaa lähi- tai varastosiirron kahden vuorokauden kuluttua alueen omistajan tai haltijan perustellusta pyynnöstä.

Jos ajoneuvon pysäköinnistä aiheutuu vaaraa liikenneturvallisuudelle, poliisi on velvollinen viipymättä siirtämään ajoneuvon. Jos pysäköinti aiheuttaa huomattavaa haittaa tien käytölle, poliisi, tienpitoviranomainen tai kunnallinen pysäköinninvalvoja voi toimittaa lähi- tai varastosiirron viipymättä.

Jos ajoneuvo on pysäköity pelastuslain (468/2003) 33 §:n vastaisesti, poliisi voi toimittaa ajoneuvon lähi- tai varastosiirron viipymättä.

6 §

Siirto tiealueella tehtävän työn tai järjestettävän tapahtuman perusteella

Jos pysäköidystä ajoneuvosta aiheutuu haittaa tiealueella tapahtuvalle kunnossa- tai

puhtaanapidolle taikka korjaus- tai rakennustyölle, tienpitoviranomainen voi toimittaa ajoneuvon lähisiirron. Sama koskee tiealueella tienpitäjän luvalla järjestettävää tapahtumaa. Yksityisellä tiellä kunta toimittaa lähisiirron yksityisen tien tienpitäjän perustellusta pyynnöstä.

Ennakkoon tiedossa olevasta tiealueella tehtävästä työstä tai järjestettävästä tapahtumasta on ilmoitettava asianmukaisin alueelle sijoitetuin merkein tai ilmoituksin vähintään kahta vuorokautta ennen suunniteltua siirtoa.

Jos ajoneuvolle ei voida liikenteen, tilan puutteen tai muiden vastaavien syiden vuoksi suorittaa lähisiirtoa, sille voidaan suorittaa varastosiirto.

7 §

Hylätyn ajoneuvon siirto

Jos ajoneuvon arvon, kunnan ja muiden ulkoisesti havaittavien seikkojen perusteella on ilmeistä, että muu ajoneuvo kuin romuajoneuvo on hylätty, tienpitoviranomainen on velvollinen alueellaan suorittamaan varastosiirron. Yksityisellä tiellä tai alueella olevalle hylätylle ajoneuvolle kunta suorittaa varastosiirron yksityisen tien tienpitäjän tai alueen haltijan perustellusta pyynnöstä. Mitä tässä pykälässä säädetään, koskee myös poliisin haltuun jääneen hylätyn ajoneuvon siirtämistä poliisin pyynnöstä.

8 §

Romuajoneuvon siirto

Kunta on velvollinen huolehtimaan romuajoneuvon siirtämisestä alueellaan, jos romuajoneuvon haltija laiminlyö jätelain mukaisen velvollisuutensa toimittaa ajoneuvo asianmukaiseen vastaanottopaikkaan. Yksityiseltä piha-alueelta, varastoalueelta tai muulta yksityiseen käyttöön tarkoitettulta erityiseltä alueelta kunta kuitenkin siirtää romuajoneuvon vain yksityisen alueen haltijan perustellusta pyynnöstä.

Kunta voi toimittaa siirtämänsä jätelain 18 b §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua tuottajavastuun piiriin kuuluvan romuajoneuvon suoraan jätelain 18 l §:n 1 momentissa

tarkoitettulle kerääjälle tai esikäsittelijälle. Ennen kuin romuajoneuvo siirretään, siitä on ilmoitettava ajoneuvon ajoneuvoliikennerekisteriin merkitylle viimeiselle omistajalle taikka muulle tiedossa olevalle omistajalle ja haltijalle. Ilmoituksessa on kehoitettava siirtämään romuajoneuvo seitsemän päivän kuluessa uhalla, että ajoneuvo toimitetaan edellä tässä momentissa tarkoitetulla tavalla jätehuoltoon. Jos omistaja ei ole tiedossa, ilmoitus on kiinnitettävä romuajoneuvon näkyvälle paikalle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei tarvitse tehdä, jos romuajoneuvo on palanut tai muutoin siinä kunnossa, että se on vaaraksi ympäristölle tai ihmisille.

Romuajoneuvon haltijan velvollisuudesta huolehtia romuajoneuvon toimittamisesta asianmukaiseen vastaanottoipaikkaan ja jätteen hylkäämistä koskevasta kiellosta säädetään jätelaissa.

9 §

Ajoneuvon siirrosta ilmoittaminen ja siirtöpäätös

Viranomaisen on ilmoitettava lähisiirrosta ajoneuvon omistajalle tai haltijalle suullisesti tai kirjallisesti taikka jätettävä sitä koskeva ilmoitus näkyvälle paikalle ajoneuvon. Viranomaisen on laadittava ajoneuvon lähisiirrosta pöytäkirja tai tehtävä muu kirjallinen merkintä siirtoon liittyvään asiakirjaan.

Viranomaisen on annettava varastosirrosta kirjallinen päätös, joka on annettava todisteellisesti tiedoksi ajoneuvoliikennerekisteriin merkitylle viimeiselle omistajalle tai muulle tiedossa olevalle omistajalle ja haltijalle. Jäljennös päätöksestä tai siirrettyjen ajoneuvojen tunnistamisen kannalta olennaiset tiedot sisältävä luettelo on lähetettävä myös poliisille. Jos ajoneuvon omistaja ei ole tiedossa, tiedoksianto voidaan tehdä kuuluttamalla siitä vähintään 30 päivän ajan asianomaisen kunnan ilmoitustaululla siten kuin julkisista kuulutuksista annetussa laissa (34/1925) säädetään. Päätös on annettava viipymättä siirron jälkeen. Päätöksessä on kehoitettava noutamaan ajoneuvo 30 päivän kuluessa tiedonsaannista uhalla, että ajoneuvo siirtyy kunnan omistukseen.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun päätöksen antaa ajoneuvon siirtänyt viranomaisen. Päätöksessä on mainittava siirron syy, siirretty ajoneuvo, paikka, josta se on siirretty, ja paikka, jonne se on siirretty, sekä siirtäjä ja siirtäjän yhteystiedot.

10 §

Korvaus siirtokustannuksista

Ajoneuvon omistaja tai haltija on velvollinen korvaamaan viranomaiselle ajoneuvon siirtojärjestelyistä, siirtämisestä, säilyttämisestä ja hallinnoinnista aiheutuneet kustannukset. Korvaus määrätään kunnan osalta kunnallisen viranomaisen hyväksymän taksan ja valtion viranomaisen osalta valtion maksuperustelain (150/1992) mukaisesti.

Jos ajoneuvo on ollut luvattomasti kuljettajan käytössä, korvaus peritään ajoneuvon kuljettajalta. Yksityisen tien tienpitäjä tai yksityisen alueen omistaja taikka poliisi on velvollinen korvaamaan pyynnöstään siirretyn ajoneuvon siirtokustannukset, jollei niitä saada perittyä ajoneuvon omistajalta. Tiellä tai tiealueella järjestetyn tapahtuman vuoksi siirrettyjen ajoneuvojen siirtokustannukset voidaan periä tapahtuman järjestäjältä.

Siirron toimittavan viranomaisen on korvauspäätöksellään vahvistettava korvauksen määrä. Päätös on annettava tiedoksi 1 momentissa tarkoitetulle omistajalle, haltijalle tai kuljettajalle tavallisella tiedoksiannolla siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään.

11 §

Korvauksen periminen

Korvaus voidaan periä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään. Kunta ei ole velvollinen luovuttamaan ajoneuvoa 3 §:ssä tarkoitetusta varastosta ennen kuin 10 §:n 1 momentissa tarkoitetut kustannukset on korvattu, ellei muutoksenhakutuomioistuimien toisin määrää.

Eriyisestä syystä korvauspäätöksen tekijä voi myöntää maksuajan pidennystä. Jos korvauksen periminen olisi ilmeisen kohtuutonta, se voidaan jättää perimättä tai perittä-

vää summaa voidaan alentaa. Korvauksen määrää vahvistettaessa on vähennyksenä otettava huomioon ajoneuvon arvo, jos kunta on saanut ajoneuvon omistusoikeuden. Mahdollinen ylijäämä on palautettava ajoneuvon edelliselle omistajalle tämän hakemuksesta. Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa siirron suorittamisesta.

12 §

Ajoneuvon siirtyminen kunnan omistukseen

Jos omistaja tai haltija ei nouda varastoon siirrettyä ajoneuvoa 30 päivän kuluessa sen jälkeen, kun hänen on katsottava saaneen tiedon lainvoimaisesta siirtopäätöksestä, ajoneuvo siirtyy sen kunnan omistukseen, jonka alueelta ajoneuvo on siirretty. Romuajoneuvo siirtyy kunnan omistukseen kunnan ottaessa sen haltuunsa.

13 §

Muutoksenhaku

Muutoksen hakemisesta tässä laissa tarkoitettuun päätökseen säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

14 §

Täytäntöönpano ja tarkemmat säännökset

Liikenne- ja viestintäministeriö vastaa

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

tässä laissa säädettyjen tehtävien valtakunnallisesta ohjauksesta.

Tiehallinto voi sopimuksen nojalla antaa kunnalle hoidettavaksi Tiehallinnolle tämän lain mukaan kuuluvia julkisia tehtäviä tai ottaa hoidettavakseen tämän lain mukaan kunnalle kuuluvia julkisia tehtäviä.

15 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Tällä lailla kumotaan ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä 28 päivänä helmikuuta 1975 annettu laki (151/1975) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

16 §

Siirtymäsäännös

Ajoneuvoihin, joiden siirto tai siirtämistä koskeva päätös on tehty ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 829

L a k i

tieliikennelain 28 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/1981) 28 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 621/2003, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

28 §

Erityiset pysäköintikiellot

tai varastoida ajoneuvoa, jota tosiasiallisesti ei käytetä liikenteessä.

 Tielle ei saa jättää eikä tiellä saa säilyttää

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 830

Laki

ajoneuvolain 64 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä joulukuuta 2002 annetun ajoneuvolain (1090/2002) 64 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 233/2007, seuraavasti:

64 §

Ajoneuvon rekisteritietojen ilmoittaminen

Liikennekäytöstä poistoa koskevaa ilmoitusta ei voi tehdä L-luokkaan kuuluvasta ajoneuvosta. Ilmoitus voidaan kuitenkin tehdä, jos ajoneuvo on vaurioitunut, anastettu, viety ulkomaille tai siirtynyt kunnan omistukseen

ajoneuvojen siirtämisestä annetun lain (828/2008) nojalla taikka ajoneuvon käyttö liikenteessä tai muualla on muusta erityisestä syystä kuin vakuutukseen liittyvästä syystä estynyt.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 831

Laki

hallinto-oikeuslain 12 b §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä maaliskuuta 1999 annetun hallinto-oikeuslain (430/1999) 12 b §:n 1 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on laissa 675/2006, seuraavasti:

12 b §

Hallinto-oikeuden päätösvaltaisuus yksijäsenisenä

3) ajoneuvojen siirtämisestä annetun lain (828/2008) soveltamisesta; tai

Hallinto-oikeus on päätösvaltainen myös yksijäsenisenä ratkaistaessa muutoksenhakuaasia, jossa on kysymys:

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2009.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Valtioneuvoston asetus

työ- ja elinkeinokeskuksista sekä työ- ja elinkeinotoimistoista

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2008

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä, säädetään työ- ja elinkeinokeskuksista sekä työ- ja elinkeinotoimistoista 5 päivänä joulukuuta 2008 annetun lain (796/2008) 6 ja 11 §:n nojalla:

1 §

Työ- ja elinkeinokeskuksen organisaatio

Työ- ja elinkeinokeskuksessa on vastuualueet työllisyyttä ja yrittäjyyttä, innovaatioita ja kansainvälistyvää liiketoimintaa sekä maaseutua ja energiaa varten. Lisäksi keskuksessa on vastuualueet yhdistäviä ja muita yksiköitä.

Työ- ja elinkeinoministeriön määräämässä työ- ja elinkeinokeskuksessa toimii tietohallinnon palveluyksikkö (Alue ICT) työ- ja elinkeinokeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen tietohallinnon tuki- ja kehittämispalveluja varten. Yksiköllä voi olla toimipisteitä työ- ja elinkeinoministeriön määräämissä muissa työ- ja elinkeinokeskuksissa sekä työ- ja elinkeinotoimistoissa.

Tarkemmat määräykset keskuksen organisaatiosta annetaan työjärjestyksessä.

2 §

Työ- ja elinkeinokeskusten toimialueet ja nimet

Työ- ja elinkeinokeskusten toimialueet muodostuvat siten, että:

- 1) Uudenmaan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Uudenmaan liiton ja Itä-Uudenmaan liiton toimialueista;
- 2) Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Varsinais-Suomen liiton toimialueesta ja Ahvenanmaan maakunnasta;
- 3) Satakunnan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Satakuntaliiton toimialueesta;
- 4) Hämeen työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Hämeen liiton ja Päijät-Hämeen liiton toimialueista;

5) Pirkanmaan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Pirkanmaan liiton toimialueesta;

6) Kaakkois-Suomen työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Kymenlaakson liiton ja Etelä-Karjalan liiton toimialueista;

7) Etelä-Savon työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Etelä-Savon maakuntaliiton toimialueesta;

8) Pohjois-Savon työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Savon liiton toimialueesta;

9) Pohjois-Karjalan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Pohjois-Karjalan liiton toimialueesta;

10) Keski-Suomen työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Keski-Suomen liiton toimialueesta;

11) Etelä-Pohjanmaan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Etelä-Pohjanmaan liiton toimialueesta;

12) Pohjanmaan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Österbottens Förbund –Pohjanmaan liiton ja Keski-Pohjanmaan liiton toimialueista;

13) Pohjois-Pohjanmaan työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Pohjois-Pohjanmaan liiton toimialueesta;

14) Kainuun työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Kainuun liiton toimialueesta; sekä

15) Lapin työ- ja elinkeinokeskus muodostuu Lapin liiton toimialueesta.

3 §

Työ- ja elinkeinokeskuksen johtoryhmä

Keskuksella on johtoryhmä, jonka tehtävänä on käsitellä merkittäviä ja periaatteellisia keskuksen asioita.

Kaksikielisessä keskuksessa johtoryhmä valitsee keskuudestaan ruotsinkielisen palve-

lutoiminnan yhteensovittamisesta vastaavan virkamiehen.

4 §

Kelpoisuusvaatimukset työ- ja elinkeinokeskuksen virkoihin

Kelpoisuusvaatimuksena keskuksen virkoihin on:

1) keskuksen johtajalla ylempi korkeakoulututkinto, käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus sekä perehtyneisyys virkaan kuuluviin tehtäviin;

2) kalatalouspäälliköllä soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, käytännössä osoitettu johtamistaito ja perehtyneisyys kalatalousalan tehtäviin.

5 §

Työ- ja elinkeinokeskuksen virkojen täyttäminen

Keskuksen johtajan nimittää valtioneuvosto.

Keskuksen muut virkamiehet nimittää sekä työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa keskus.

Työ- ja elinkeinoministeriö voi avoimien virkojen ja toimien uudelleensijoittelua varten kieltää keskusta ryhtymästä toimenpiteisiin viran täyttämiseksi.

6 §

Virkavapauden myöntäminen ja sijaisuus työ- ja elinkeinokeskuksessa

Virkavapauden keskuksen johtajalle myöntää keskus, jos kysymys on virkavapaudesta, jonka saamiseen virkamiehellä on lain tai virkaehtosopimuksen mukaan oikeus, ja muissa tapauksissa työ- ja elinkeinoministeriö. Keskuksen muille virkamiehille ja työsopimussuhteiselle henkilöstölle virkavapauden myöntää keskus.

7 §

Työ- ja elinkeinokeskus valtion edustajana

Keskus kantaa ja vastaa valtion puolesta

sekä valvoo tuomioistuimissa ja virastoissa valtion etua ja oikeutta kaikissa tehtäviinsä kuuluvissa asioissa, jollei työ- ja elinkeinoministeriön, maa- ja metsätalousministeriön, sisäasiainministeriön, Tekesin, Maaseutuviraston tai Elintarviketurvallisuusviraston edustaja sitä tee.

Johtajalla, vastuualueen päälliköllä, kalatalouspäälliköllä tai työjärjestyksessä mainitulla virkamiehellä on oikeus ilman eri valtuutusta tai valtuuttamansa asiamiehen kautta valvoa tuomioistuimissa, virastoissa ja toimituksissa valtion etua ja oikeutta.

8 §

Työvoima- ja elinkeinoasioiden neuvottelukunta

Keskuksen yhteydessä toimii työvoima- ja elinkeinoasioiden edistämistä varten neuvottelukunta, jonka keskus asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnan puheenjohtajana on keskuksen johtaja. Keskus nimeää neuvottelukuntaan enintään 14 muuta jäsentä ja kullekin heistä henkilökohtaisen varajäsenen asianomaisia tahoja kuultuaan siten, että he edustavat tasapuolisesti keskeisiä työmarkkinajärjestöjä, aluekehityksestä vastaavia viranomaisia ja muita keskeisiä keskuksen yhteistyötahoja.

9 §

Ennakointi- ja hankintatoimikunta

Keskuksen yhteydessä toimii työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen sekä aikuisten ammatillisen lisäkoulutuksen ennakointi- ja hankintatoimikunta, jonka keskus asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Toimikunnan puheenjohtajana on keskuksen johtaja tai hänen määräämänsä keskuksen virkamies ja varapuheenjohtajana lääninhallitusta edustava toimikunnan jäsen. Keskus nimeää toimikuntaan enintään 10 muuta jäsentä ja kullekin heistä henkilökohtaisen varajäsenen. Toimikunnassa on oltava edustettuina lääninhallitus, keskeiset työmarkkinajärjestöt ja keskus keskuksen päättämällä tavalla.

Toimikunnan tehtävänä on koordinoita alueellista koulutus- ja työvoimatarpeiden en-

nakointia, joka koskee keskuksen hankkimaa työvoimapolitiittista ja muuta aikuiskoulutusta sekä lääninhallituksen hankkimaa ammatillista lisäkoulutusta, seurata eri hallinnonalojen koulutussuunnitelmien toimeenpanoa sekä tehdä ehdotuksia ennakointi- ja hankintatoiminnan kehittämiseksi.

10 §

Kelpoisuusvaatimukset työ- ja elinkeinotoimiston virkoihin

Kelpoisuusvaatimuksena työ- ja elinkeinotoimiston virkoihin on:

- 1) työ- ja elinkeinotoimiston johtajalla ylempi korkeakoulututkinto, käytännössä osoitettu johtamistaito ja perehtyneisyys virkaan kuuluviin tehtäviin;
- 2) psykologilla psykologian maisterin tutkinto taikka ylempi korkeakoulututkinto ja siihen sisältyvä tai erikseen suoritettu ylin arvosana psykologiassa.

11 §

Työ- ja elinkeinotoimiston virkojen täyttäminen

Työ- ja elinkeinotoimiston johtajan nimitetään työ- ja elinkeinokeskus. Toimiston muut virkamiehet sekä työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa toimisto.

Keskus voi avoimien virkojen tai toimien uudelleensijoittelua varten kieltää toimistoa ryhtymästä toimenpiteisiin viran täyttämiseksi.

12 §

Työ- ja elinkeinotoimisto valtion edustajana

Työ- ja elinkeinotoimiston johtaja tai hä-

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2008

nen määräämänsä kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo tuomioistuimissa ja virastoissa valtion etua ja oikeutta kaikissa toimiston tehtäviin kuuluvissa asioissa, jollei keskuksen edustaja sitä tee.

13 §

Virkavapauden myöntäminen ja sijaisuus työ- ja elinkeinotoimistossa

Työ- ja elinkeinotoimiston johtajalle myöntää virkavapauden toimisto, jos kysymys on virkavapaudesta, jonka saamiseen virkamiehellä tai työntekijällä on lain tai virkaehtosopimuksen mukaan oikeus, ja muissa tapauksissa keskus. Toimiston muille virkamiehille ja työsopimussuhteiselle henkilöstölle virkavapauden myöntää toimisto.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009.

Henkilö, joka toimii työvoimatoimiston päällikkönä tämän asetuksen voimaan tullessa tai joka on suorittanut työvoimatoimiston johtajan virkaan pätevöittävä koulutuksen Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksessa ennen tämän asetuksen voimaantuloa, on 10 §:ssä säädetyistä kelpoisuusvaatimuksista huolimatta edelleen kelpoinen työ- ja elinkeinotoimiston johtajan virkaan.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

Hallitusneuvos *Matti Ilonen*

N:o 833

Verohallinnon päätös**verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2009**

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2008

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä 73 § on osaksi muutettuna laissa 896/2001, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2009 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työntekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunnoltaan erityiselle työntekemispaikalle.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työntekemispaikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työntekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkan-

saaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaik-

kana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkaliipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tosittien tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	45 senttiä kilometriltä, jota korotetaan — 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä — 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovauunun kuljettamista autoon kiinnitettynä

Kulkuneuvo

Korvauksen enimmäismäärä

— 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä

— 2 senttiä kilometriltä selaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri

— 2 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa

— 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta

moottorivene, enintään 50 hv	73 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	108 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	99 senttiä kilometriltä
mönkijä	99 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	33 senttiä kilometriltä
mopo	17 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 12 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu

työmatkasta. Päivärahan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaksi korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemispaikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työntekemispaikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kestoajasta	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	16,00
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	35,00

kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden

— vähintään 2 tunnilla	16,00
— yli 6 tunnilla	35,00

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriala.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan.....	57,00
Alankomaat	65,00
Alankomaiden Antillit.....	45,00
Albania	55,00
Algeria	66,00
Andorra.....	59,00
Angola.....	94,00
Antigua ja Barbuda.....	74,00
Arabiemiirikunnat	63,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Argentiina	40,00
Armenia	53,00
Aruba.....	49,00
Australia.....	62,00
Azerbaidzan.....	56,00
Azorit.....	45,00
Bahama.....	60,00
Bahrain.....	64,00
Bangladesh.....	42,00
Barbados	59,00
Belgia.....	62,00
Belize.....	39,00
Benin	53,00
Bermuda.....	59,00
Bhutan.....	34,00
Bolivia.....	29,00
Bosnia-Hertsegovina	44,00
Botswana	42,00
Brasilia	58,00
Britannia	71,00
Lontoo ja Edinburg	77,00
Brunei	40,00
Bulgaria	54,00
Burkina Faso.....	38,00
Burundi.....	34,00
Chile.....	53,00
Cookinsaaret	61,00
Costa Rica.....	45,00
Djibouti.....	47,00
Dominica	46,00
Dominikaaninen tasavalta	49,00
Ecuador.....	46,00
Egypti	53,00
El Salvador.....	47,00
Eritrea	30,00
Espanja	66,00
Etelä-Afrikka.....	46,00
Etiopia.....	38,00
Fidzi	45,00
Filippiinit.....	49,00
Färösaaret.....	53,00
Gabon	60,00
Gambia	37,00
Georgia.....	49,00
Ghana.....	46,00
Grenada	57,00
Grönlanti	53,00
Guadeloupe	50,00
Guatemala.....	38,00
Guinea.....	41,00
Guinea-Bissau.....	35,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro	Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Guyana	38,00	Luxemburg	65,00
Haiti	51,00	Madagaskar	44,00
Honduras	42,00	Madeira	50,00
Indonesia	53,00	Makedonia	49,00
Intia	46,00	Malawi	43,00
Irak	55,00	Malediivit	43,00
Iran	36,00	Malesia	47,00
Irlanti	67,00	Mali	48,00
Islanti	71,00	Malta	55,00
Israel	66,00	Marokko	61,00
Italia	67,00	Marshallinsaaret	39,00
Milano	67,00	Martinique	51,00
Itä-Timor	42,00	Mauritania	50,00
Itävalta	62,00	Mauritius	46,00
Jamaika	46,00	Meksiko	58,00
Japani	83,00	Mikronesia	44,00
Jemen	50,00	Moldova	46,00
Jordania	68,00	Monaco	66,00
Kambodzha	57,00	Mongolia	43,00
Kamerun	46,00	Montenegro	48,00
Kanada	66,00	Mosambik	50,00
Kanarian saaret	55,00	Myanmar (Burma)	48,00
Kap Verde	40,00	Namibia	33,00
Kazakstan	63,00	Neitsytsaaret (USA)	36,00
Kenia	50,00	Nepal	32,00
Keski-Afrikan tasavalta	39,00	Nicaragua	38,00
Kiina	62,00	Niger	39,00
Hongkong	73,00	Nigeria	74,00
Macao	66,00	Norja	67,00
Kirgisia	49,00	Norsunluurannikko	69,00
Kolumbia	47,00	Oman	52,00
Komorit	40,00	Pakistan	38,00
Kongo	47,00	Palestiina	53,00
Kongon demokraattinen tasavalta (ent. Zaire)	68,00	Panama	46,00
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	66,00	Papua - Uusi Guinea	42,00
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	79,00	Paraguay	31,00
Kosovo	45,00	Peru	47,00
Kreikka	64,00	Portugali	63,00
Kroatia	63,00	Puerto Rico	40,00
Kuuba	51,00	Puola	60,00
Kuwait	67,00	Qatar	63,00
Kypros	61,00	Ranska	66,00
Laos	35,00	Romania	55,00
Latvia	55,00	Ruanda	42,00
Lesotho	36,00	Ruotsi	66,00
Libanon	67,00	Saint Kitts ja Nevis	60,00
Liberia	36,00	Saint Lucia	73,00
Libya	47,00	Saint Vincent ja Grenadiinit	57,00
Liechtenstein	70,00	Saksa	63,00
Liettua	49,00	Salomonsaaret	35,00
		Sambia	50,00

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Samoa	43,00
San Marino.....	48,00
Sao Tome ja Principe	49,00
Saudi-Arabia	63,00
Senegal	42,00
Serbia.....	53,00
Seychellit.....	69,00
Sierra Leone	41,00
Singapore.....	73,00
Slovakia	58,00
Slovenia	54,00
Somalia	33,00
Sri Lanka.....	38,00
Sudan.....	55,00
Surinam	33,00
Swazimaa	35,00
Sveitsi	67,00
Syyria.....	56,00
Tadzikistan.....	48,00
Taiwan	60,00
Tansania.....	41,00
Tanska.....	67,00
Thaimaa	56,00
Togo	52,00
Tonga.....	39,00
Trinidad ja Tobago	63,00
Tsad	46,00
Tshekki.....	61,00
Tunisia	49,00
Turkki	57,00
Istanbul	65,00
Turkmenia.....	59,00
Uganda	33,00
Ukraina	65,00
Unkari	58,00
Uruguay	40,00
Uusi-Seelanti.....	57,00
Uzbekistan	59,00
Valkovenäjä.....	51,00
Vanuatu	38,00
Venezuela	61,00
Venäjä	48,00
Moskova.....	78,00
Pietari.....	62,00
Vietnam	49,00
Viro.....	53,00
Yhdysvallat	63,00
New York City, Los Angeles, Washington DC, San Francisco.....	70,00
Zimbabwe.....	58,00
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	41,00

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 833

suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 16,00 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutauon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 8,75 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 17,50 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2008

Pääjohtaja *Mirjami Laitinen*

suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00–07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 10,00 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2009. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2009.

Ylitarkastaja Merja Hartikka-Simula